

Száz év magány

2020 január 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Földi László szívbemarkoló írása!

Gabriel García Márquez világhírű regénye, a Száz év magány címében – tartalmában persze kevésbé – nagyon hasonlít Magyarország elmúlt száz évének és jelenének történelmére. Amikor 1920-ban a Nagy-Trianon-kastélyban megszületett az ítélet és hazánk területének kétharmadát szomszédaink kapták, megkezdődött magányos, bár történetiségében változatos életünk.

A II. világháború zivataros éveiben voltak időszakok, amikor az elcsatolt területek részben vagy egészben visszakérültek a magyar közigazgatási felügyelet alá. De többnyire mégiscsak az volt a jellemző ez alatt a száz év alatt, hogy meg kellett elégedni a csonka Magyarország életképével, élethelyzetével.

Magányunk pedig abból fakadt, hogy a határaink mentén fekvő országok – Románia, Csehszlovákia, Ukrajna, Jugoszlávia – feltétlen azon igyekeztek, hogy a világtól való elzártságunk determinált legyen.

A magyar virtus az elmúlt évszázadokban mindentől függetlenül egyébként is folyamatosan adott okot elképedésre, félelemre és elutasításra a külföld részéről, miként ezt nagy birodalmak vezetői vagy szerényebb országok lakosai gyakran szóvá is tették. A szittyá magyartól óvakodni kell, és az a legjobb, ha nem kap lehetőséget kreativitása megélésére.

Száz év magányunk persze sohasem jelentette azt, hogy magunkra hagyottan kellett volna léteznünk. Mint fegyverhordozó szövetséges vagy együttműködő partner, időnként találkoztak érdekeink a külső, alkalmi szövetségeseink akaratával.

Ilyenkor vidám volt az élet, és nyoma sem volt az elszigetelés tüneteinek, mely minden olyan országot elér, amely valami oknál fogva embargó alá kerül. A magyar elzártság vagy kirekesztettség azonban speciális okokra vezethető vissza. Nemes egyszerűséggel arról az ellentmondásról van szó, hogy akik bűnével kaptak földjeinkből az 1920-as békét lezáró osztozkodás során, lelkiismeretükkel küszködve időnként vak gyűlöletet éreztek Magyarországra iránt.

Napjaink európai biztonsági kihívásai olyan stratégiai megoldásokat igényelnének, ahol fel kellene erősödni a kontinensen belüli, illetve regionális együttműködésnek és közös érdekképviseletnek.

2020-tól Európa előtt három út áll. Visszatér az évszázados, tradicionális struktúráihoz, ami a nemzetállamok alkotta színes egységet jelenti, az egyébként megszokott permanens politikai-taktikai ellentétek sokasága közepette. Természetesen mindez feltételezi a megtisztulást, a normákhoz való visszatérést, a jogrendszer újbóli stabilitását és azok eltávolítását a kontinensről, akik pusztá megélhetési, pláne agresszív céllal vesznek részt az Európa elleni invázióban.

A másik lehetőség, hogy folytatódik az az átalakulás, amely nyilvánvalóan nem az európai emberek többségének érdekeit szolgálja, és mind kulturális, mind etnikai értelemben egy egészen más jövőképet jelez.

Ez esetben számolni kell azzal, hogy etnikai és kulturális átrendezésünk nem csupán Európára lesz hatással, hanem az egész világ megérzi az európai létforma eltűnését. Olyan élethelyzet következik be, amelyet „Bejrút-effektusnak” nevezhetünk. Állandó feszültség lesz úrrá politikai szinteken éppúgy, ahogy biztonságpolitikai értelemben. Permanens fegyveres összeütközések, regionális elszakadási kísérletek határozzák meg a mindennapokat. Olyan körülmények várnak utódainkra, amelyek semmi esetre sem támogatják a kreativitásba hajló életmodellt.

De létezik egy harmadik út víziója is. A történelemből is jól ismert Nyugat-Róma és Bizánc esete. Amikor Európa egyik fele az elsorvasztás útját éli és a messziről jöttek martaléka lesz, tulajdonképpen relatíve rövid idő alatt.

Miközben – ahogy Bizánc esetében történt – Európa másik fele lezárja kapuit a hódító eszmék és tömegek előtt, és képes lesz folytatni megszokott életét. A harmadik utas megoldásban Magyarországra döntő szerep hárul. Egyszerűen azért, mert az orbáni politika volt az, amely merte, tudta és tette a dolgát a XXI. századi Európát ért támadás idején. Ezalatt nemcsak az értendő, hogy megvédte határait, hanem egyúttal megerősítette a politikai egységet a visegrádi négyek együttműködésében, miközben olyan stratégiai koncepciót dolgozott ki – szinte elzártság nélkül –, amely egyértelművé tette, hogy van alternatívája Európa pusztulásának.

A kimondott „vírusszerű” idea terjedni kezdett, és táptalajra talált a visegrádiakon kívül más országok realista

politikusai körében is. Ettől a pillanattól kezdve már nem lehetett azt szajkózni, hogy csak egyféle történelmi út van, ami ellen felesleges is hadakozni, mert Európa egy szivárványos világgá változik, hisz a globalizmus elkerülhetetlen és kivédhetetlen.

A „vírus”, amely elindult az agyak felszabadítása érdekében, hatékonyabb és gyorsabb lett, mint amire bárki is számíthatott. Amikor nyilvánvalóvá vált, hogy van harmadik út, és lehetőség van a bizánci típusú megoldásra Kelet-Közép-Európában, akkor az is világosan látszott, hogy ennek vezetője Magyarország lehet. Mert nálunk kelt életre az alternatíva, mert példát mutattunk, hogyan kell a gyakorlatban realizálni, mert képesek voltunk társakat és politikai szövetségeseket magunk mellé állítani eme jövőkép építéséhez.

Csakhogy a száz év magányt okozó történelmi helyzet, a trianoni döntés és annak évtizedes következményei mégsem engedik, hogy Magyarország vezető szerepet kapjon a térségben. A lelkiismereti válsággal küszködő, bűnös szomszédok sohasem egyeznének bele, hogy egy túlerősödött Budapest legyen a központja a fennmaradásért folytatott harcuknak.

Lehet, hogy a harmadik út elvével egyetérteneinek Pozsonytól Belgrádig, Kijevtől Bukarestig vagy még tovább, de a száz évvel ezelőtti ítélet gorombaságát jól jelzi, hogy napi politikai szinten mindig magasabb rendű marad a magyar területi revíziótól való félelmükben eredő elzárkózásuk.

Hogy lesz-e harmadik út, vagyis Európa egyik felének részbeni megváltása, kultúrájának megmentése, egyedül attól függ, értelmezhető-e másként a száz év magány üzenete. Ha nem, akkor a végérvényesen beszédkült politikai érdek céltáblává változtatja régióinkat.

Földi László

A szerző titkosszolgálati szakértő

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

